

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

Kanones Tōn En Agkyra Synelthontōn ... Regvlae Sanctoꝝ Patꝝ, Qvi Ancyrae conuenerunt: quae quidem Canonibus Nicaenis priores sunt, sed propter Oecumenicae Synodi auctoritatem postponuntur. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

ANNO
CHRISTI
314

qui impræsentiarum agunt, atque diuturnis diebus interpellare non desinunt, audientibus, & coram assistentibus apparere & intimari possit, frustra eos Cæciliano Episcopo invidiam comparare, atque aduersus eum violenter insurgere voluisse. Ita enim fiet, vt ommissis, sicut oportet, eiusmodi contentionibus, populus sine dissensione aliqua religioni propriæ cum debita veneratione deferuiat.

ANCYRANVM CONCILIVM,
TEMPORE b SILVESTRI PAPÆ I.
CELEBRATVM.

Probatum a Leone IV. d. 20. c. de libellis.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΓΚΥΡΑ ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΩΝ
μακαρίων πατέρων ὁμοῦν ἁγίων πατέρων μὲν εἰσι τῶν ἐν Νικαίᾳ
ἐκτεθέντων κανόνων, διὰ τὴν ἰσχυρίαν ἣν ἔχει τῆς
οἰκουμένης συνόδου αὐθεντία.

REGVLÆ SANCTORVM PATRVM, QVI
Ancyra conuenerunt: quæ quidem Canonibus Nicanis priores sunt,
sed propter Oecumenicæ Synodi auctoritatem postponuntur.

GENTIANO HERVETO INTERPRETE.

a.

i.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥΣ τοὺς
ἐπιθύσαντας, εἴτα ἐπαναπα-
λαίσαντας, μήτε ἐκ μεθόδου τινός,
ἀλλ' ἕξ ἀληθείας, μήτε πρὸς κατα-
σκευάσαντας ἢ ἐπιτιμώσαντας καὶ
πέισσαντας, ἵνα διδάξωσι μὲν βασιλεῦσι
ἰσοβάλλεως, ταύτας ἢ τῶν δοκῶν ἢ
τῶν γήμων πρὸς ἀλλήλους· τοῦτοις ἐ-
δόξε τῆς μὲν ἑκείνης τῆς καὶ τῶν κατέ-
δραν μετέχον, προσφέρειν δὲ αὐ-
τοῦν, ἢ ὁμιλεῖν, ἢ ὅλως λειτουργεῖν
πρὸς τῶν ἱερατικῶν λειτουργῶν, μὴ
ἄλλο τι.

Concil. Tom. 2.

PRESBYTEROS, qui sa-
crificarunt, deinde contra
reluctati sunt, non fraudulenter
& infidiose, sed vere, nec hoc
prius machinati sunt, nec con-
sulto ac de industria id fecerunt,
& persuaferunt, vt tormentis sub-
iici viderentur, cum ea specie &
opinionē tantum inferrentur: vi-
sum est eos cathedræ quidem hon-
oris esse participes, non licere
autem ipsis offerre, seu sermo-
nem conferre, vel omnino sa-
cerdotale aliquod munus obi-
re.

F ij

II.

Diaconos similiter qui sacrificarunt, postea autem reluctati sunt, alium quidem honorem habere, ipsos autem ab omni sacerdotali ministerio cessare, & panem vel calicem offerendi, vel predicandi: sed si ex Episcopis aliqui in iis vel afflictionem aliquam, vel humilitatem ac mansuetudinem viderint, & aliquid amplius dare vel offerre voluerint, in eorum potestate id esse.

III.

Eos, qui fugientes comprehensi sunt, vel sunt a suis traditi, vel suis alioqui facultatibus priuati, vel tormenta perpassi, vel in carcerem coniecti sunt, clamantes se esse Christianos, & diuulsi ac distracti sunt, vel iis qui vim afferebant thus in manus immittentibus, vel cibo aliquo per necessitatem suscepto, se tamen esse Christianos perpetuo fatentes, & eius quod accidit dolorem & amictu, & habitu, & vitæ humilitate præ se ferentes, a communione non arceri. Sin autem etiam ab aliquo sunt prohibiti, maioris cautionis gratia, vel etiam propter aliquorum ignorantiam, statim admittantur. Hoc autem similiter in clericis & aliis laicis. Hoc quoque est examinatum, an possint etiam laici, qui in eadem necessitatem inciderunt, ad ordinem promoueri. Visum est ergo, & eos, vt qui nihil peccassent, si etiam precedens eorum vitæ instituendæ ratio re-
cta inueniatur, promoueri.

IV.

De iis qui vi sacrificarunt, &

β.

Διακόνους ὁμοίως θύσαντας, μὴ ἢ πάντα ἀναπαλαίσαντας, τὴν μὲν ἄλλω ἱερῶν ἔχον, πεπαύσασθαι δὲ αὐτοῦ πάσις τῆς ἱερέως λειτουργίας, τῆς τε τῶ ἀρτον ἢ ποτήριον ἀναφέρειν, ἢ κηρύσσειν· εἰ μὲν ποῖ τινὲς τῶν ἐπισκόπων τούτοις σωίδιδεν κέμα-
τόν τινα ἢ ταπεινώσιν προσοπίτησθαι, καὶ ἐθέλοισιν πλείονα διδόναι ἢ ἀφαι-
ρεῖν, ἐπ' αὐτοῖς εἶναι τὴν ἐξουσίαν.

γ.

Τοῖς φεύγοντας καὶ συλληφθέν-
τας, ἢ ὑπὸ οἰκείων παραδοθέντας, ἢ ἄλλως τὰ ὑπαρζοντα ἀφαιρεθέντας, ἢ ὑπομένοντα βασιλείοις, ἢ εἰς δε-
σμωτήριον ἐμβληθέντας, βοῶντας τε ὅτι εἰσὶ χριστιανοὶ, καὶ * πειρασθέντες, ἢ τοῖς εἰς τὰς χεῖρας πρὸς βίαν ἐμ-
βαλλόντων τῶν βασιλευμένων, ἢ βεβ-
μά τινος πρὸς ἀνάγκην δεξαμένους, ὁμολογουμένως ἢ δόλου ὅτι εἰσὶ χρι-
στιανοὶ, καὶ τὸ πένθος ἔσθ' συμβαίητος αἰεὶ
ἐπιδεικνυμένους τῇ πίστει καὶ ταπεινότητι,
καὶ τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῆς βίας ταπεινώθη-
ναι· τούτοις ὡς ἐξω ἀμνηστίας ὄν-
τας, τὴν κοινωνίαν μὴ κωλύεσθαι· εἰ δὲ καὶ
ἐκωλύθησιν ὑπό τινος, πελοστέρας ἀ-
κελεύειας ἐνεκεν, εἰ καὶ πινων ἀγνοία,
διότις προσεδέχθησαν. Τοῦτο δὲ ὁ-
μοίως ἐπιτελεῖται καὶ τῶν κληρῶν καὶ τῶν
ἄλλων λαϊκῶν. Προσεξήσασθαι δὲ κα-
κείνο, εἰ δυνάσασθαι καὶ λαῖκοι τῇ αὐτῇ
ἀνάγκῃ ὑποπέσόντες * προσάραξαι εἰς
τάξιν. Εδοξεν οὖν καὶ τούτοις, ὡς μη-
δὲν ἠμνηστικῶτας, εἰ ἔσθ' ἢ προσλαβοῦ-
σα ἀεὶ σκοποῦ ὁρθῆς βίου πολιτείας,
προσχελεῖσθαι.

δ.

Περὶ τῶν πρὸς βίαν θυσαντων,

ANNO
CHRISTI
314.
* al. 311
† 311.
* al. 312
† 311

ὁππὶ τούτοις * καὶ τῶν δεσποσάντων
εἰς τὰ εἰδωλά, ὅσοι μὲν ἀπαγρόμυροι,
καὶ χήμαλι * Φαιδρότερον δὴ ἡλθον, καὶ
ἐδὴ πῦρ ἐχρήσαντο πολυτελεστέρα, καὶ
μετέχον τῆς παρασκευασθέντος δύναν
ἀδιαφόρου· ἐδόξε ἐνταῦθα τὸν ἀκροά-
σαι, ὑποπεσεῖν ἢ τελεῖ ἔτη, ὡς ἡς ἢ
μόνης κοινωνήσαι ἔτη δύο, καὶ ποτε ἐλ-
θεῖν ὁππὶ τὸ τελεῖ ①.

ε.

Ὅσοι ἢ ἀνῆλθον μὲν ἐσθίοντες πεν-
τηκῆς, καὶ ἀναπεσόντες ἐφαγον μετὰ
ξυδιὸς ὅλης τῆς ἀνακλίσεως σακρούον-
τες, εἰ ἐπλήρωσαν ① τῆς ὑποπίω-
σεως τελετῆς χρόνον, χωρὶς παροφθαλ-
μοῦ δεχθῆναι· εἰ ἢ μὴ ἐφαγον, δύο
ὑποπεσόντες ἔτη, τῶν τελεῖται κοινωνη-
σάτωσαν χωρὶς παροφθαλμοῦ, ἵνα τὸ
τέλειον τῆς * τετραετίας λάβωσι· τὰς ἢ
ἐπισκόποις ὁμοίως ἐχθὴν ① ἕξ-
πον τῆς ἐπισκοπῆς δοκιμασάντας
φιλοδυσχερῶσαι, ἢ πλείονα πα-
σιδῆναι χρόνον ① παρὰ πάντων ἢ καὶ
ὁ παρὰ τῶν βίβλων, καὶ ὁ μὲν ταῦτα,
ἔξελε εἰδωλὰ καὶ οὕτως ἢ φιλοδυσχε-
ρῶσαι ἐπιμετερεῖσθαι.

ε.

Περὶ τῶν ἀπειλῆ μόνων ① εἰξάν-
των κολάσεως, καὶ ἀφαιρέσεως
ὑποχρόνων, ἢ μετοικίας, καὶ θυ-
σαντων, καὶ μέχρι τῆς παρόντος
καιροῦ μὴ μετανοησάντων, μηδὲ
ἐπιστρέψάντων, νῦν ἢ παρὰ ① και-
ρὸν τῆς σωῆδος παροσελθόντων, καὶ
εἰς διανοίαν τῆς ἐπισκοπῆς γυ-
μνάων· ἐδόξε μέχρι τῆς μεγάλης
ἡμέρας εἰς ἀκρόασιν δεχθῆναι, καὶ
μὲν πλεονεξία ἡμέρας ὑποπε-
σεῖν τελεῖ ἔτη, καὶ μὲν ἄλλα δύο ἔτη,
κοινωνήσαι χωρὶς παροφθαλμοῦ, καὶ

praeterea ad idola pransi sunt, qui-
cumque abducti quidem, & lac-
tione habitu accesserunt, & veste
sumptuosiore vsi sunt, & parati
prandii, non aegre id ferentes,
participes fuerunt, visum est an-
no audire, tribus autem annis
substerni ac supplices esse, soli
autem orationi duobus annis
communicare, & tunc ad id quod
est perfectum accedere.

V.

Quicumque autem cum veste
lugubri accesserunt, & accubentes
comederunt, interea toto ac-
cubitus tempore lacrymas fun-
dentes, si triennale substrationis
tempus impleuerint, sine oblatione
recipiantur. Si autem non come-
derunt, cum duobus annis suppli-
ces substratique fuerint, tertio
anno communicent sine oblatione,
vt id quod perfectum est, trien-
nio accipiant. Statuimus autem vt
Episcopi, modo conuersionis
examinato, potestatem habeant
vel vtendi clementia, vel plus tem-
poris adiiciendi. Ante omnia au-
tem & praecedens vita, & quae
confecuta est, examinetur, & sic
eis clementia impertiatur.

VI.

De iis, qui supplicii minis, &
bonorum ablationis, vel ex-
terminationis tantum cesserunt,
& sacrificauerunt, & ad praesens
vsque tempus poenitentiam non
egerunt, nec conuersionis sunt;
nunc autem circa tempus Synodi
procefferunt, & conuersionis cogitationem induerunt:
visum est ad magnum vsque
diem eos ad auditionem ad-
mitti, & post magnum diem tri-
bus annis esse supplices & sub-
sterni, & post alios duos annos
communicare sine oblatione, &

F iij

sic ad id quod perfectum est venire, vt totum sexennium impleant: si qui autem ante hanc Synodum ad pœnitentiam admissi sunt, ab illo tempore eis sexennium reputari. Sed si periculum, mortisque expectatio ex morbo vel aliqua alia occasione euenierit, ii sub definitione recipiuntur.

VII.

De iis qui in festo ethnico, in loco gentilibus deputato, conuiuati sunt, & proprios cibos attulerunt, & comederunt: visum est, cum biennio substrati fuerint, esse recipiendos. An vnumquemque autem cum oblatione recipere oporteat, est Episcoporum examinare, & aliam vitam in vnoquoque inquirere.

VIII.

Qui autem bis vel ter sacrificarunt per vim, triennio subternantur, duobus autem annis sine oblatione communicent, & septimo perfecte suscipiuntur.

IX.

Quicumque autem non folium descuerunt, sed etiam infurrexerunt, & fratres suos coegerunt, & causa fuerunt vt cogerentur, ii annis quidem tribus auditionis locum suscipiant, alio autem anno sine oblatione communicent, vt decennio expleto, eius quod est perfectum, sint participes. Eorum autem in eo quoque tempore vitam examinare oportet.

X.

Quicumque diaconi constituti, in ipsa constitutione testificati sunt & dixerunt, oportere se vxores ducere, cum non

οὕτως ἐλάττω ἴππ' ὃ τέλει, ὡς ἐπὶ πᾶσαν ἐξαεὶαν πληρώσαι. εἰ δὲ ἕνας πρὸς τῆς σωόδου τῆς ἐδέχθησαν εἰς μέτενοιαν, ἀπ' ὀκείνου τῆς χρόνου λειογίαι αὐτοῖς πῶ δὲ χλὼ τῆς ἐξαεὶας. εἰ μὲν τοι κίνδυνος ἢ θανάτου πρὸς δοκίαν ἐκ νόσου ἢ ἄλλης ἕως πρὸς φάσεως συμβαίη, τούτοις ἴππ' ὅρα δὲ χλῶται.

ζ.

Περὶ τῶν σινεσταθέντων ἐν ἑορτῇ ἐθνικῇ ἐν τόποι ἀφωρισμένῶν τοῖς ἐθνικοῖς, ἴδια βερέματα ἴππομισαμένων καὶ φαζόντων. ἐδόξε διελθεῖν ὑποπέοντας δὲ χλῶται. τὸ δὲ εἰ χλῶ τῆς πρὸς φορῆς, ἔχασον τῶν ἴπποκόπων δοκιμασίαν, καὶ ἄλλ' ἄλλ' βί' ἐφ' ἑκάστου ἄξιωσαι. * al. ἐξῆται

η.

Οἱ δὲ δάπτερ' καὶ τείπων δύσαντες μὲν βίας, πετραεὶαν ὑποπέτωσαν, δύο δὲ ἐπὶ χεῖρας πρὸς φορῆς κοινωνήσωσαν, καὶ τῶ ἐβδόμῳ τελείως δὲ χλῶται.

θ.

Οσοὶ δὲ μὴ μόνον ἀπέστη, ἀλλὰ καὶ ἐπανέστη καὶ ἰωάννα ἀδελφοῖς, καὶ αἱ ποὶ ἐγγύοντο ἴππ' ἀνακαθῆναι ἐπὶ ἐπὶ μὲν τελεῖ ἴππ' ἀκροάσεως διελθεῖν τὸ πόν, ἐπὶ δὲ ἄλλη ἐξαεὶα ἴππ' ὑποπέσεως ἄλλον δὲ ἐν αὐτὸν κοινωνήσωσαν χεῖρας πρὸς φορῆς ἵνα πῶ δεκαεὶαν πληρώσαντες, τῆς τελείου μεταβῶσιν. Ἐν μὲν τοι τούτῳ τῶ χρόνῳ καὶ ἄλλ' αὐτῶν ἴππ' πρὸς βί'.

ι.

Διάκονοι, ὅσοι καθίστανται, πρὸς αὐτῶν πῶ κατὰ σασιον εἰ ἐμδρπύσαντο καὶ ἐφάσαν χλῶται γαμήσαι, μὴ

ANNO
CHRISTI
314*

διωμένοι οὕτως μένειν· οὗτοι μὲν
ταῦτα γαμήσαντες, ἔσωσαν ἐν τῇ ὑ-
πηρεσίᾳ, διὰ τὸ ἐπιτραπῆναι αὐτοῦ
ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου. τοσοῦτ' εἰλιγες σω-
πήσαντες, καὶ καταδέξασθαι ἐν τῇ
χρηστίᾳ μένειν οὕτως, μὲν ταῦτα
ἡλθον ἐπιγαμεῖν, πεπαῦσαι αὐτοῦ
τῆς διακονίας.

ια.

Τὰς μνησθεύσας κόρας, ἔμειν
ταῦτα ὑπὸ ἄλλων ἀρπαγείσας, ἔδο-
ξεν ἀποδέδασθαι τοῖς περιμνησθεύ-
σασθαι, εἰ καὶ βίβω ὑπὸ αὐτῶν παύσειν.

ιβ.

Τοὺς περὶ τοῦ βασιλείου τε-
θυκότας, καὶ μὲν ταῦτα βαπτισθέντας,
ἔδοξεν εἰς τὰς ἐκκλησίας, ὡς ἀπο-
λουσεῖν αὐτοὺς.

ιγ.

Χωρεπισκόπους μὴ ἐξίναται πρε-
σβυτέροις ἢ διακόνοις χρῆσθαι, ἀλλὰ
μηδὲ πρεσβυτέροις πόλεως, χωρὶς τοῦ
ἐπιτραπῆναι ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου μὲν
γραμμῶν, ἐν ἑτέρᾳ παροικίᾳ.

ιδ.

Τοὺς ἐν κλήρῳ πρεσβυτέροις ἢ
διακόνοις ὄντας, καὶ ἀπεχόμενοι
κρεῶν, ἔδοξεν ἐφάπτεσθαι, καὶ οὕτως,
εἰ βούλωντο, κρατῆν ἑαυτῶν. εἰ δὲ
βούλωντο, ὡς μηδὲ τὰ μὲν κρεῶν
βαλλόμενα λάχανα ἐδίειν, καὶ εἰ
μὴ ὑπερίκειν τῷ κανόνι, πεπαῦσαι
αὐτοῦ τῆς τάξεως.

ιε.

Γερεῖ τὸ διαφερόντων τῶν κωλα-
κῶν, ὅσα ἐπισκόπου μὴ ὄντος πρε-
σβυτέροι ἐπόλησαν, * ἀναβαλεῖσθαι
τὸ κωλακῶν ἐν τῇ κλήρῳ τοῦ ἐπι-
σκόπου εἶναι, εἴπερ περὶ αὐτοῦ ἀπο-
λαβεῖν τὸ ἕμισθον, εἴτε καὶ μὴ διὰ τὸ

* ἢ ἀνα-
καταστήσει

possint sic manere, si si vxorem
postea duxerint, sint in ministe-
rio, eo quod hoc sit illis ab E-
piscopo concessum. Si qui au-
tem hoc silentio præterito, & in
ordinatione, vt ita manerent,
suscepti sunt, postea autem ad
matrimonium venerunt, si a dia-
conatu cessent.

XI.

Desponsas aliis puellas, & ab
aliis postea raptas, visum est iis,
quibus desponsæ erant, reddi,
etiam si vim passæ sunt.

XII.

Eos qui ante baptismum sa-
crificarunt, & postea baptiza-
ti sunt, visum est ad ordi-
nem promoueri, vt qui abluti
sunt.

XIII.

Chotepiscopus non licere pre-
sbyteros vel diaconos ordinare,
sed neque vrbis presbyteros, ni-
si cum literis ab Episcopo per-
missum fuerit, in aliena paro-
chia.

XIV.

Qui in clero sunt, presbyte-
ros vel diaconos a carnibus
abstinentes, visum est eas at-
tingere, & sic, vt velint, ab
eis abstinere. Si autem nolint
olera, quæ cum carnibus ap-
ponuntur, comedere, & Ca-
noni non cedant, ab ordine ces-
sare.

XV.

Ex iis quæ pertinent ad Do-
minicum, quæcumque dum non
esset Episcopus, presbyteri ven-
diderunt, reuocare Domini-
cum: Episcopi autem iudicio
relinqui, an oporteat precium
recipere, an non: utpote quod

corum, quæ sunt vendita, reditus eis ipsis maius precium reddiderit.

πολλάκις τιμὴν ἔσποδον τῆν περὶ αὐτῶν ἀποδεδώκεν αὐτοῖς τοῦτοῖς πλείονα τιμὴν ἡμισυ.

ANNO
CHRISTI
314

XVI.

De iis, qui rationis expertia animalia inierunt, vel incunt.

Hoc intelli-
gi potest de
his qui vel
cum pecori-
bus, vel mo-
re pecudum
cum pro-
pinq̄uo fan-
guine mixti
sunt.

Quicumque prius quam viginti quidem annos nati essent, peccarunt, postquam quindecim annis substrati ac supplices fuerint, communionem ad preces assequantur. Deinde & cum in communionem quinque annis perseverauerint, tunc etiam oblationem attingant. Examinetur autem & eorum in subtractione vita, & ita humanitatem consequantur. Si qui autem improbe ac maligne in peccatis fuerunt, longe subtractionem habeant. Quicumque autem hanc aetatem transgressi, & habentes uxores, in hoc peccatum incidunt, viginti annis substrati, communionem ad preces assequantur. Deinde cum in precum communionem quinque annos pegerint, oblationem assequantur. Si qui autem & mulieres habentes, & quinquagesimum annum transgressi, peccauerunt, in vitæ exitu communionem assequantur.

XVII.

Eos qui rationis expertia animantia inierunt, & qui leprosi sunt vel fuerunt, iussit sancta Synodus inter hiemantes orare.

XVIII.

Si qui constituti Episcopi, & ab illa parochia, in quam nominati fuerunt, non suscepti, alias velint parochias inuadere, & iis qui constituti sunt, vim afferre, & seditiones aduersus illos

Περὶ τῆν ἀλογωσιμῶν, ἢ κὶ ἀλογωσιμῶν.

Ἄλλοι πρὶν εἰκοσαετῆς ἡμετέρας, ἢ ἡμετέρας, πέντε κὶ δέκα ἔτη ὑποπεσόντες, κοινωνίας τυχευέτωσαν ἢ εἰς τὰς προσευχάς· εἶτα ἐν τῇ κοινωνίᾳ διατελέσαντες ἔτη πέντε, τότε καὶ τὸ προσφορῶν ἐφαπείδωσαν. Ἐξέταξέ δὲ αὐτῶν κὶ ὁ ἐν τῇ ὑποπίωσὶ βίβω, ἢ οὕτως τυχευέτωσαν τῆς φιλανθρωπίας. Εἰ δὲ ἄνευ κατὰ κέρως ἐν τοῖς ἀμύθημασι γηρόνασι, τιμὴν μακρὰν ἐχέτωσαν ὑπόπιασιν. Ἄλλοι δὲ ὑπερβαίνοντες τιμὴν ἡμισυαν τῶν τιμῶν, κὶ ζωῆμας ἔχοντες, πεπρωμένως τῶ ἀμύθηματι, πέντε κὶ εἰκοσι ἔτη ὑποπεσέτωσαν, καὶ κοινωνίας τυχευέτωσαν ἢ εἰς τὰς προσευχάς· εἶτα ἐκτελέσαντες πέντε ἔτη ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῆν βίβω, τυχευέτωσαν τὸ προσφορῶν. Εἰ δὲ ἄνευ κὶ ζωῆμας ἔχοντες, κὶ ὑπερβαίνοντες πεντηκονταετη γηρόνον, ἢ ἡμετέρας, ἢ τῆν ἐξέδω τῆς βίβω τυχευέτωσαν τῆς κοινωνίας.

ιζ'.

Τοῖς ἀλογωσιμῶσι κὶ λεπρωτοῖς ὄντας, ἢ τοῖς λεπρωσάντας, τοῦτοῖς προστάξεν ἡ ἀγία συνόδος εἰς τὸν χριμαζομῶσι βίβωται.

ιη'.

Εἰ ἄνευ ἐπίσκοποι κατὰ ἐκείνους, καὶ μὴ δεχθέντες ὑπὸ τῆς παροικίας ἐκείνης, εἰς τὴν ὀνομασθεῖσαν, ἐτέραις βέλοισιν ἐπιτίθενται, κὶ βιάζονται τὸν καθεστῶτα, κὶ σάσος κινεῖν κατ'

ANNO
CHRISTI
314.

κατ' αὐτῶν, πᾶσι ἀφορίζεσθαι. Ἐάν
μὲν τοὶ βέλονται εἰς τὸ πρεσβυτέριον
καθίστασθαι, ἐνταῦθα ἦσαν παρ' ἑτέρων πρε-
σβυτέριοι, μὴ διαβάλλεσθαι αὐτοὺς ἢ
τιμῆς. Ἐάν δὲ διασταλάσῃ παρὰ
τοῦ καθίστασθαι ἐκείνους ἢ ὑποκόποις,
ἀφαιρέσθαι αὐτοὺς καὶ πῶς ἂν ἡμεῖς
πρεσβυτερίου, καὶ γίνεσθαι αὐτοὺς
ἐκκληρῦκτοις.

ιβ.

Ὅσοι παρθένω ἐπαγγελόμενοι,
ἀπέδοσι πῶς ἐπαγγελίαν, ἢ ἢ δι-
γάμων ὄρον ἐκπληροῦνται. Ταῖς
μὲν τοὶ σιμωρηθῆναι ἀρξάνους ἡ-
σὶν, ὡς ἀδελφὰς, ἐκωλύσασθαι.

ιγ.

Ἐάν ἄλλος γυνὴ μοιχεύσῃ, ἢ μοι-
χεύσῃ τις, ἐν ἑπτὰ ἔτεσι δοκεῖ αὐτῷ
τῶν τελείων πηχῶν, καὶ τοῦ βαθμοῦ
τοῦ παρ' ἄλλων.

ιδ.

Περὶ τῶν γυναικῶν τῶν ἐκπορ-
νεύουσῶν, καὶ αἰμαρουσῶν τὰ γυ-
νώμια, καὶ αἰμοδαλουσῶν φάρ-
μακὰ ποιῆσαι, ὁ μὲν παρ' ἑτέρων ὄρον
μέχρις ἐξ ὁδοῦ ἐκώλυσεν, καὶ πύ-
τω σιωπῆσθαι. Φιλανθρωπότερ
δὲ ἢ ἑρῶντες, ὡς ἑσάμην δεκαετῆ
χρόνον καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὡρε-
σμένους.

ιε.

Περὶ ἐκουσίων φόνων, ἡσπῶ-
πιέτωσαν μὲν, τῶν ἢ τελείων ἐν τῷ πέ-
λει τῶ βίου κατὰ ξίου δάσαν.

ις.

Ἐπὶ ἀκουσίων φόνων, ὁ μὲν παρ' ἑ-
τέρων ὄρον ἐν ἑπταετία κελύει τῶ
τελείου μέσθαι, καὶ τοῦ ὡρεσμέ-
νους βαθμοῦ ὁ ἢ ἑξήμην, ἢ πεν-
ταετῆ χρόνον πληροῦσθαι.

Concil. Tom. 2.

excitare, eos segregari. Sin au-
tem velint in presbyterio resi-
dere, in quo prius erant pres-
byteri, ipsos honore non moue-
ri. Quod si aduersus eos, qui il-
lic constituti sunt, Episcopos
seditiones excitauerint, hono-
rem quoque presbyterii ab eis
auferrī, & illos abdicatos ef-
fici.

XIX.

Quicumque virginitatem pro-
fittentes, professionem suam ir-
ritam reddunt, ii bigamorum de-
finitionem impleant. Virgines
quidem certe, quæ cum quibus-
dam tamquam cum fratribus
congregantur, prohibuimus.

XX.

Si alicuius vxor adulterata
fuerit, vel quis eam adulterau-
erit, oportet eum in septem annis
quod perfectum est assequi, per
gradus qui eo deducunt.

XXI.

De mulieribus, quæ sunt for-
nicatæ, & fetus in vtero peri-
munt, & fetuum necatoriis me-
dicamentis faciendis dant ope-
ram, prior quidem definitio vs-
que ad vitæ exitum prohibebat,
& ei quidam assentiuntur. Sed
humanitate tamen vtentes, de-
creuimus vt decennium per gra-
dus præfinitos impleant.

XXII.

De voluntariis cædibus, sup-
plices quidem substernantur: eo
autem quod perfectum est, in fi-
ne vitæ digni habeantur.

XXIII.

De inuoluntariis cædibus,
prior quidem constitutio iubet
in septennio per præfinitos gra-
dus esse perfecti participes: se-
cunda vero, quinquennium im-
plere.

G

X X I V .

Qui vaticinantur, & gentium consuetudines sequuntur, vel in suas ædes aliquos introducunt ad medicamentorum inventionem, vel lustrationem, in quinquennii Canonem incidunt, secundum gradus præfinitos, tres annos substrationis, & duos annos orationis sine oblatione.

X X V .

Quidam cui erat puella sponsa, eius forori vitium attulit, ita vt ea etiam conciperet. Sponsam autem postea vxorem duxit. Ea autem cui vitium erat allatum, se suffocauit. Qui conciii fuerant, iussi sunt decennio in eos qui consistunt, recipi per gradus definitos.

κ δ .

Οι κατμανθρόμοροι, κ̄ τῆς σωτηρίας τῶν χρόνων Ἐξακολευθέντες, ἢ εἰσαγορευθέντες εἰς τὸν ἑαυτῶν οἶκον ἵππ' ἀνθρώπων φαρμακείων, ἢ κ̄ κατὰ τὸν κανόνα πηπέπωσαν τὸ πένταξις κ̄ τὸν βαθμοὺς ὠλεσμένους, τετὰ ἐπιπονώσεως, καὶ δύο ἐπι δὲ τῆς χειρὸς ποροφορεῖς.

κ ε .

Μνηστεισάμενος τις κόρη, ποροποφάρη τῆ ἀδελφῆ αὐτῆς, ὡς κ̄ ἐπιφορέσαι αὐτῶν ἐζημεῖ τὴν μνηστὴρ μὲν ταῦτα ἢ τὴν ποφάρησιν ἀπὸ τῶν οἰσωδότης ἐκελευσθησὶν εἰ δεκαετία δὲ τῶν εἰς τὸν σιωεσῶτα, κ̄ τὸν ὠλεσμένους βαθμοὺς.

ANNO
CHRISTI
314.

CANONES CONCILII ANCYRANI,

Ex interpretatione Dionysii Exigui.

TITVLI CANONVM.

I. De presbyteris qui immolauerunt tempore persecutionis.	IX. De diaconis, qui tempore ordinationis de nuptiis attestati sunt.
II. De diaconis qui immolauerunt.	X. De desponsatis puellis, & ab aliis corruptis.
III. De iis qui ex fuga comprehensi sunt, & per vim pagani ritus aliquid pertulerunt.	XI. De his, qui cum essent catechumeni, idolis immolauerunt.
IV. De his, qui diuersis causis gentilitatis ritus aliquid peregerunt.	XII. Quod non oporteat Chorepiscopos ordinare clericum, nisi in agris & villis.
V. De his, qui timore ritus gentilium peregerunt.	XIII. De his, qui esum carniuum, in clero constituti, diffugiunt.
VI. De his, qui in locis idolorum manducauerunt.	XIV. De rebus Ecclesiasticis, eo tempore distractis, quo ipsa Ecclesia viduantur Episcopis.
VII. De his, qui frequenter idolis immolauerunt.	XV. De his, qui fornicantur irrationabiliter, id est, qui miscentur
VIII. De his, qui & aliis sacrificandi causas attulerunt.	